

Udgifter. Der er her et Problem, som før eller senere maa løses, idet det er ganske urimeligt, at Kommunerne bliver saaledes stillet, at de ikke kan faa Indkomstskat af de rigeste Skatteydere. Hvis to Mænd her i København hver har 20 000 Kr. i Indkomst, og den ene ingen Formue har, medens den anden har en meget stor Formue, saa vil de nugældende Bestemmelser virke saaledes, at den Mand, der ingen Formue har, kommer til at betale en meget høj Kommuneskat, medens den anden kan slippe for Kommuneskat, hvis han blot er tilstrækkelig rig. Spørgsmaalet bør løses. Om det skal løses paa den Maade, den højterede Finansminister her foreslaar, kan vi jo forhandle om. Det kunde jo ogsaa løses paa den Maade, at Kommunerne fik Ret til at opkræve en Formueskat, eller ved, at der indførtes en særlig Bestemmelse i Kommunkattelovgivningen, noget lignende den, jeg foreslog, da vi sidst behandlede Spørgsmaalet om kommunal Skat. Jeg tror ogsaa, at man i Almindelighed vilde se med mildere Øjne paa denne Bestemmelse, saafremt det kun blev Formueskattens Beløb, der ikke maatte fradrages ved Opgivelsen af Indtægten. Dette vilde ogsaa være tilstrækkeligt, thi det er i Virkeligheden Fradraget af Formueskatten til Staten, som gør, at det hele udvikler sig saa meningsløst. Der blev sagt — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Korsgaard —, at det var urimeligt ikke at betragte de Skatter, der betales til de forskellige Institutioner, som en Enhed. Ja, det skal man gøre, men det er urigtigt at have et Skattesystem, hvorefter Staten og Kommunen øser af den samme Kilde, og hvorefter Staten øser paa en saadan Maade hos de rigeste, at Kommunen intet eller saa godt som intet kan faa i Skat af dem.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Organisationen af de skatte-lignende Myndigheder. Der er jo ofte klaget over, at Skatteansættelserne var uensartede i de forskellige Dele af Landet, og naar vi betragter de Efterbeskatninger, Landsoverskatteraadet foretager, maa vi erkende, at der enkelte Steder har været noget galt, og at hvis Ligningen havde været blot noget mere rigtig, vilde det ikke have været muligt for Ligningsafdelingen at skaffe saa mange Millioner til Veje ved Efterbeskatning af Skatteydere. I det tekniske Udvalg har man drøftet forskellige Fremgangsmaader til at faa større Ensartethed i Ligningen Landet over. Fra en enkelt Side er det hævdet meget stærkt, at Opgaven løstes bedst, hvis man ansatte en Sekretær ved hvert Skatteraad her i Landet.

Vi har imidlertid i Øjeblikket 81 Skatteraad, og skulde der ansættes en Sekretær ved hvert af disse, vilde det blive en meget dyr Foranstaltning. Dernæst vilde det bevirke, at Ligningsarbejdet blev gjort paa et noget andet Grundlag end det, Skatteyderne har vænnet sig til, idet de nemlig er vant til, at det er Kommunalbestyrelserne, Skatteraadenes Medlemmer o. s. v., der foretager Ligningen. Jeg for mit Vedkommende maa absolut foretrække det, der er foreslaaet her, og som gaar ud paa at gøre Skatteraadskredsene noget større ved at indskrænke deres Antal til 65. Derved vilde man opnaa, at Skatteraadene kunde faa en mere alsidig S sammensætning, at de enkelte Skatteraadsomraader blev større, og at Formændenes Arbejde blev forøget. Men det er i Virkeligheden saadan nu, at de Formænd, der udfører Arbejdet helt og fuldt, som det bør udføres, har saa godt som hele deres Tid optaget. Jeg tror derfor, at Skatteraadformændene maa have noget mere for deres Arbejde, hvis vi vil kræve, at de virkelig fuldt ud skal løse den vigtige Opgave, som her er dem betroet. Faar vi derfor færre Skatteraadskredse, kan der ydes dem et større Vederlag, uden at det dog bliver væsentlig dyrere.

Jeg vil ogsaa tro, at de foreslaaede Overskatteraad vil være af stor Betydning for Ensartetheden, og jeg tror, det vil have Betydning for at dygtiggøre de Folk, der i første Linie har Ansvaret for Ligningernes Rigtighed. Disse 9—10 Overskatteraad er jo tænkt oprettet med en valgt Formand og jo øvrigt bestaaende af de Skatteraadformænd, som findes indenfor Omraadet. Jeg vil mene, at det vil i allerhøjeste Grad bidrage til at dygtiggøre dem, at denne Institution kommer til at virke som en Klageafdeling, saaledes at alle de vanskelige Spørgsmaal, der opstaar indenfor Omraadet, bliver dem forelagt. De vil saaledes komme til at staa til Ansvar for deres Handlinger overfor deres Kolleger. Formanden har jo tillige efter Forslaget netop den Opgave at skulle overvaage Ensartetheden indenfor de Omraader, som sorterer under ham. Dertil kommer, at der ved disse Overskatteraad Indførelse yderligere kan paa-regnes to Fordele, hvoraf den ene er den, at Klagerne kan blive hurtigere afgjort. Nu er det ofte saadan, at Klagerne først bliver afgjort længe efter, at de er indsendt til Landsoverskatteraadet. At Klagerne saaledes kan blive endeligt afgjort ved Overskatteraadet, aflaster Landsoverskatteraadet for noget af dets Arbejde. Endelig vil det sikkert være en Fordel for Skatteyderne